

Najprej iskan produkt

Za razvoj nasploh pa tudi za razvoj posameznih programov je zelo pomembno, da je začetna okvirna strategija. Če govorimo o našem športnem programu, lahko rečemo, da je naš menedžment nakazal cilje športnega programa v prihodnjih letih. Mimograde: usmeritev naj bi bila na proizvodnjo in prodajo 750.000 parov letno (250.000 parov pancarjev, 250.000 tekaških in 250.000 parov planinskih oz. treking obutve).

Ta strateška usmeritev je nam v razvoju zelo dobrodošla, da usmerimo vse sile v realizacijo začetnih ciljev. To pa pomeni, da moramo produkte ustrezno razviti, kvalitetno izdelati in seveda tudi prodati.

Pri tekaškem programu smo že sedaj preko pričakovanj (300.000 parov). To je rezultat dolgoletnih prizadevanj in vlaganj v razvoj tega programa. Tako sedaj za tekaški program lahko rečemo, da smo ob Salomonu najpomembnejši proizvajalec čevljev za smučarski tek. Imamo tudi dokaj profesionalen nastop na ključnih trgih (Norveška, ZDA). Kaže, da se trend za tovrstno aktivnostjo v svetu stopnjuje, pri čemer je seveda vse odvisno od snega.

Na planinskem programu se tako razvoj kot proizvodnja po zmogljivostih (tudi časovno) lepo dopolnjuje izdelava treking in tekaške obutve.

Na ISPO sejmu (in našim kupcem) smo že predstavili kolekcijo za leto 1994. Ocena kolekcije je pozitivna (tudi cenovno). Prva naročila pričakujemo, zlasti v srednjih in višjih cenovnih razredih, medtem ko je konkurenca v nižjih cenovnih razredih, kjer smo doslej največ prodajali, zelo močna.

Posebno poglavje v tem programu so potrebe za slovensko vojsko in policijo. Dogovarjamo se že za izdelavo določene količine specialne obutve, ki naj bi jo potem delali vsako leto. Skratka, naročila za celoten program pričakujemo v prihodnjih nekaj mesecih.

Na smučarskem programu smo v fazi preoblikovanja (transformacije). Usmeritev v svetu se menjajo. Iskan (aktualen) tip čevlja je čevelj na preklap v srednjem in višjem cenovnem razredu. Hkrati se pojavlja tudi mešana konstrukcija (hibrid),

Vodja razvoja športne obutve Tone Kavčič

to je kombinacija klasičnega preklopa in vstopa zadaj, medtem ko konstrukcija čevlja z vstopom zadaj izgublja na popularnosti. Mislim, da smo pravočasno reagirali na te usmeritve in postavili linijo obutve s centralnim vstopom. V razredu tekmovalnih čevljev je Alpha zastarela, zato smo se odločili za razvoj novega tekmovalnega čevlja, ki je že v fazi testiranja. Lahko povem, da so prve ocene o tem modelu zelo pozitivne.

S čevljem z vstopom zadaj smo prav tako zastareli, vendar za nov projekt zaenkrat ni idej. Obstoječe forme bomo preoblikovali, da bomo cenovno bolj konkurenčni.

Ko pišem o razvojnih usmeritvah, velja povedati, da se z njimi okvirno strinjajo tudi naši največji kupci. Vprašljive so le še prodajne količine, saj tu, poleg produkta rabimo še bistveno več.

Razdelava samih modelov je dokaj jasna; problemi so, kot vedno, trendi barv in designa, kjer nas čaka še ogromno dela. Zlasti to velja za artikle, ki morajo biti usklajeni z Elanovimi smučmi. To namreč zahteva že kar precej distributerjev; kombinacijo pa moramo pripraviti

Kako visoko zveni beseda promocija. Nekateri pravijo, da je to učinkovita reklama, drugi trdijo, da je borba za osvajanje trga, tretji, da gre za spretnost, da se v določenem trenutku pojavimo tam, kjer nas bodo najbolj opazili...

Če natanko razmislimo, gre pri predstavljanju in uveljavljanju podjetja za prizadevanje, ki ga opisuje vsaka izmed naštetih dejavnosti...

Toda nič in ničesar ni brez strokovnega in kakovostno opravljenega dela, prav na vsakem delčku delovnega procesa. Ali drugače, vsak od nas mora delati tako, kot pričakuje, da bo delal njegov sodelavec pred njim na proizvodnem traku; tehnolog, da bo delo natančno predvidel, kadrovik, da bo še prej poskrbel, da bo vsak delal to kar zna, kar pa ne zna, da se bo naučil...

Kakorkoli že obračamo: za to verigo bo na koncu, ko bomo svoj izdelek prodajali, odločilno ali smo izdelali čevljev, ki ga trg sprejema, ko ga pravočasno pošiljamo tja; ki je po kakovosti neoporečen in seveda, ki ga prodajamo po ceni, ki se zdi potrošnikom primerna.

Zato bi se moral vsak od nas vedno vsak dan in ta hip spraševati: *kako moram narediti tole, da bo največ prispevalo k uspehu podjetja.*

To bo naša največja promocija!

N. P.

Na rednem srečanju ob pripravi kolekcije so se srečali Jakob Haugen, Rolf Schaer in Erich Riess, ki so se med drugim tudi z Bogom Filipičem pogovarjali o naši športni kolekciji.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Zakonske spremembe bodo odločilne

V razgovoru sodelujejo: direktor podjetja Bojan STARMAN, vodja splošnoorganizacijskega sektorja Mojca GANTAR, predsednik komisije za privatizacijo Zoran KOPAČ in predsednica svobodnega sindikata v Alpini Nataša DEMŠAR.

Delo-življenje:

S kakšnimi vsebinskimi in organizacijskimi usmeritvami stopamo v proces lastninjenja?

Bojan STARMAN:

Proces lastninjenja bomo speljali po dogovoru, po katerem naj bi se olastnili 60%. To pomeni, da bomo skušali doseči, da bo večina upravljanja ostala na nas samih.

Ne glede na ta proces, si prizadevamo za preobrazbo in prestrukturiranje. Največjo pozornost posvečamo zniževanju stroškov na enoto proizvoda, razvijamo nove in izpopolnjujemo že obstoječe programe. Nekateri procesi se odvijajo hitro, drugi počasneje. Zavedamo se tržnih razmer, kjer bomo lahko nekaj iztržili le na podlagi prave tržne cene. Konkurenca bo, razumljivo, zelo huda in ostali bodo le najmočnejši. Če bo v izdelek vgrajeno veliko nepotrebnega dela ali

stroškov, to v ceni ne bo mogoče več skrivati. Npr. če bomo kupili predrag material, tega ne bo moč všteti v ceno; od izdelane obutve bomo iztržili manj, kot bomo vanjo vložili. Isto velja za nizko produktivnost in vse ostalo, kar spremlja proizvodnjo.

Proizvodnjo bomo poskušali povsem organizirati za prodajo na Zahod. Proti koncu lanskega leta smo nekako prebrodili izgubo trgov; bitko za preživetje smo dobili, sedaj pa se bo treba boriti za boljšo kvaliteto. Tu se že kažejo bistveni premiki, konkretno že izločamo slabše posle, povprečni iztržek oz. zaslužek na minuto se dviguje. Program se počasi kristalizira, hkrati pa se zavedamo, da v vsem ne moremo biti uspešni. Osredotočili smo se na tri športne programe: planinski, tekaški in pancerski, pri čemer naj bi na vseh treh programih izdelovali po 250.000 parov, skupaj torej 750.000 parov letno. Zlasti na planinskem programu skušamo doseči nagel vzpon s 30.000 na 250.000 parov. Tekoške obutve sedaj izdelamo nekaj več kot 300.000 parov, pancerski pa blizu 135.000 parov. Potrebno bo trdo delati, če bomo hoteli doseči načrtovane cilje. Na vseh programih tudi želimo več vlagati v razvoj in v kadre. S tem bomo dosegli premike tudi v storilnosti.

Tudi na modnem programu se zavzemamo za lasten program. Zgraditi želimo distribucijsko mrežo. Vedno bolj se usmerjamo v sistem lastnih blagovnih znamk, mesto na trgu si skušamo pridobiti za daljše obdobje.

Kar zadeva program lastninjenja, vemo, kako bo to potekalo. Predvsem je pomembno, da bi bili gospodarsko uspešni. Vemo, da nismo izkazovali posebnega dobička (in ga bomo malo tudi v bodoče), ustvarjali pa smo precej nove vrednosti. Pokrivati smo morali ogromno stroškov; kljub temu smo uspeli precej znižati nivo zadolženosti in kadarkoli govorimo o bilancah, sem vesel, da je vsaj tako kot je. Položaj se kolikor toliko utirja, le prepočasni se nekatere stvari

odvijajo; ne vidim pa težav, ki jih ne bi zmogli rešiti.

Kar zadeva lastninjenje, bi rekel še to: želim, da bi bila delnica Alpine veliko vredna, da bo na trgu dobro kotirala, kajti s tem se bo pokazala tudi uspešnost podjetja.

Delo-življenje:

Če hočemo doseči strateške cilje, moramo imeti razvoj, tehnologijo, trge. Ali lahko vse to krijemo z lastnimi sredstvi?

Bojan STARMAN:

Vsako leto namenimo 5 milijonov mark za razvoj in s tem denarjem se vse to mora pokriti.

Delo-življenje:

Kvaliteta je pogosto slaba, organiziranost šibka, roki se zamujajo. Kaj menite, ali smo s temi kadri in načinom dela sposobni doseči konkurenčnost?

Bojan STARMAN:

Kadrovsko smo dobro zasedeni, zato bi lahko naredili še več. Se pa tu pa tam kaže pomanjkanje kadrov, vendar, ko se pokaže možnost, da bi nekoga zaposlili, se izgovarjamo, da zanj ni ustreznega dela.

Delo-življenje:

Kaj prinaša nova zakonodaja - novosti, novi organi, odnosi, roki?

Mojca GANTAR:

Po kakšni poti se bomo preoblikovali, nam narekuje zakon o preoblikovanju podjetij. Gre za to, da se iz sedanjega družbenega podjetja, katerega lastniki smo vsi in nobeden, preoblikuje-

mo v kapitalsko družbo z znanimi lastniki. Vse postopke preoblikovanja določa zakon, katerega se bomo tudi dosledno držali.

Postali bomo delniška družba in postali pravi so(lastniki) kapitala podjetja. Ko bo proces preoblikovanja formalno izpeljan in bomo vpisani v sodni register kot delniška družba, se bo začel drugačen način odločanja in dela. Seveda nas sedaj čaka urejevanje mnogih statusnih zadev, sprejeti moramo osnovni akt (Statut), v katerem bodo vsi glavni podatki o družbi (sedež družbe, organi, višina kapitala in možnosti njegovega spreminjanja), sprejeti bo potrebno tudi pravilnik družbe. V njem bo določeno, koliko delnic ima podjetje. Postali bomo družba z znanimi lastniki; v njej bodo imeli pomembno vlogo menedžerji, tudi ostali zaposleni bodo imeli možnost (so)upravljanja.

Zakon o gospodarskih družbah določa, da mora imeti delniška družba skupščino, ki jo sestavljajo lastniki, le-ta pa vodi osnovno politiko družbe. Skupščina izvoli nadzorni svet, le-ta pa upravo, ki šteje najmanj tri člane. Delavci bodo pri upravljanju lahko sodelovali preko sveta delavcev, ki med drugim tudi voli del članov nadzornega sveta, v katerem je tudi del delavcev; novost je tudi tako imenovani delavski direktor, ki sodeluje v upravi.

Obveznosti družbe bodo vsekakor velike, način dela njenih organov pa bodo urejali določeni poslovnik.

Najprej...

(Nadaljevanje s 1. strani)

v čim krajšem času, potem bomo določili (definirali) modele in začeli pripravljati vse potrebno za predstavitev našim kupcem z vsega sveta. To naj bi bilo novembra.

Dodatno k tem aktivnostim naj omenim dogovarjanje z japonsko firmo Daiwa, za katero bomo po njihovih usmeritvah izdelali celotno kolekcijo (15 modelov) - vključno z določitvijo tehnologije in obutve tudi izdelali. Prodajo te vrste obutve pa bo izvajala japonska firma.

Kaj vse bomo morali narediti, da bodo te usmeritve uresničene, si lahko mislite. Potrebno bo veliko usklajenega strokovnega dela, če želimo, da bomo uspešni.

Tone KAVČIČ

DOGOVARJAMO SE - DOGOVORILI SMO SE

Delo-življenje:
Kakšne pa so najaktualnejše informacije s področja privatizacije?

Zoran KOPAČ:
Naj povem, da se je tik pred tem razgovorom sestala komisija, na kateri smo pregledali osnovni program preoblikovanja. Nekaj stvari je še nedorečenih in jih bomo hitro uredili, da ga bo 8. oktobra lahko potrdil delavski svet.

Če bodo stvari potekale, kot načrtujemo, naj bi po sprejemu na delavskem svetu program takoj posredovali Agenciji za prestrukturiranje podjetij; le-ta pa ga nam mora v tridesetih dneh vrniti. Po tem roku bomo pozvali upravičence, da prinesejo certifikate (to so zaposleni delavci, bivši zaposleni in upokojeanci). Poziv bo objavljen v sredstvih javnega obveščanja.

Z ocenjeno vrednostjo družbenega kapitala, ki naj bi se olastnili, smo zadovoljni, saj računamo, da bomo uspeli doseči 60% delež odkupa, 40% pa ostane, kot že vemo, v lasti države.

V obdobju trideset dni, ko bo program preoblikovanja v potrjevanju na Agenciji, nas čaka veliko dela. V tem času moramo namreč izdelati program notranjega odkupa. Osnutek je treba pripraviti takoj, da ga bomo dali vsem, ki bodo prinesli certifikate.

Predvidevamo, da bo vloženih certifikatov delavcev, bivših zaposlenih in upokojeancev dovolj, zato naj povem še, da certifikatov otrok naših delavcev ne bomo sprejemali. Certifikat lahko prinese vsak, ki je ali ki je bil kadarkoli zaposlen v Alpini.

Ko bo znana vrednost prejetih certifikatov, bo potrebno sprejeti akt o razdelitvi delnic. Delnice bomo izdajali v nematerializirani obliki in jih je potrebno razdeliti v roku enega leta po vpisu v sodni register. Delnice so dve leti neprenosljive, so pa dedne. Tudi prenos med zaposlenimi ni možen. Pri tem naj povem, da ne bo nikakršnega pritiska na delavce; odločitev je stvar vsakega posameznika. V procesu preoblikovanja se v celoti držimo zakonskih določil (in se ne poglobljamo v njegovo vrednotenje oz. pravičnost); ve-

mo, da moramo do junija 1994 izpeljati celoten proces in osnovati kapitalsko družbo.

Bojan STARMAN:
Ob tem bi opozoril, da v zahodnem svetu dajejo velik poudarek predkupni pravici. Tam se točno ve, kdo lahko kupi, kdaj in zakaj. S tem onemogočijo, da bi npr. nekdo odkupil vse.

Zoran KOPAČ:
Morda še tole opozorilo: poziv za interni odkup bomo izdali 8. novembra in bo trajal mesec dni. Kdor bo ta rok zamudil, ne bo imel pravice sodelovati pri notranjem odkupu. Program, ki ga bo 8. oktobra sprejel delavski svet, bo dokončen. Lahko se bo spremenil samo način izvajanja programa, ne more pa se spremeniti vsebina programa.

O tem, kdaj bomo sprejemali certifikate, kje in kdo jih bo sprejemal, bodo delavci, bivši zaposleni in upokojeanci (kot že rečeno), obveščeni preko dnevnika Delo in internega Informatorja.

V sami objavi bo navedena tudi kontaktna oseba, ki bo odgovarjala na določena vprašanja.

Delo-življenje:
Kako je sindikat pripravljen na novo vlogo?

Nataša DEMŠAR:
Sindikat ima pri procesu privatizacije nalogo, da sprotno obvešča delavce o vsem, kar se dogaja. Poleg tega spremljamo tudi sam potek postopka in njegovo pravilnost. V komisiji za preoblikovanje podjetja imamo tudi svojega predstavnika; tako še bolje poznamo dogajanja. Med delavci je še veliko nevednosti in nejasnosti, ki jih skušamo pojasnjevati po naših najboljših močeh.

Kaj nam bo nova vloga v prihodnji ureditvi podjetja prinesla, še ne vem, na prvem mestu pa še vedno ostaja skrb za pravice, ki izhajajo iz dela.

Pri preoblikovanju bomo skušali čimbolj sodelovati, svoje člane pa moramo obveščati tudi o tem, da smo tudi v sindikatu še na poti preoblikovanja in da je tudi tu potrebnih še mnogo dogovorov o našem prihodnjem delu in o naših pristojnostih.

Dosedanji proces preoblikovanja ocenjujemo pozitivno in mislim, da so stvari potekale pošteno in pravilno.

Sodelovanje delavcev je pri tem neodvisno od sindikata. Interesi bodo v bodoče različni in se bodo pogajanja vršila drugače kot doslej, ne več direktno z direktorem oz. lastnikom, pač pa preko delavskega direktorja, ki je član uprave in zastopa delavce.

Delo-življenje:
Ali ste razmišljali tudi o morebitni dokapitalizaciji?

Zoran KOPAČ:
O dokapitalizaciji seveda razmišljamo, vendar sedaj tega ne bomo izvedli; kasneje, ko bomo videli kakšne so možnosti, pa se bomo gotovo odločili tudi za to.

Delo-življenje:
Mislim, da bi bilo ob koncu dobro še enkrat razložiti delavcem, preko katerih organov bo po novem potekalo upravljanje v podjetju.

Zoran KOPAČ:
Najvišji organ v podjetju bo po novem skupščina delničarjev. Ta voli nadzorni svet, v katerem je najmanj polovico članov delavcev, ki jih izvoli svet delavcev. Nadzorni svet imenuje upravo, ki šteje najmanj tri člane (predsednik in dva člana).

Svet delavcev zastopa delavce in je sestavljen iz 13 članov. Svet delavcev izvoli tudi delavskega direktorja, ki ga potrdi nadzorni svet in je član uprave.

Sicer pa mislim, da bodo stvari sproti postajale jasnejše, ko se bomo seznanjali z novim načinom poslovanja.

Zapisal:
Nejko Podobnik

S komisije za izbiro tekstilnih izdelkov, ki obogatijo našo ponudbo

mi vam vi nam

Organizacija
Dokler organizacije ne bomo pojmovali kot predvidenih načinov dela in koordinacije (in ne organizacijskih shem), ne bomo učinkoviti.

Organizacija
Ko doživljamo zamude vseh vrst, pravzaprav čutimo posledice slabe organizacije.

Kadri
Kader so ljudje, ki so sposobni in željni spremeniti delo na boljše, ostali so sopotniki.

Kadri
Bodoči strokovnjaki prihajajo postopoma, od počitnic do počitnic, zato so ti prvi koraki še toliko bolj odločilni.

Denar
Veste, koliko stane minuta naše proizvodnje? Ko boste odgovorili na to vprašanje, boste vedeli, kolikšna je škoda, ko pride do zastoja.

Dobra organizacija je pogoj za nemoteno proizvodnjo

Na Colu tokrat ni bilo čutiti posebno optimističnega razpoloženja. Nekakšno zadržanost in negotovost je bilo čutiti že v odgovorih, vendar se je kmalu pokazalo, da stvari vendarle tečejo, čeprav s težavami, ki jim tu in tam botrujejo celo bolniški izostanki...

»V prirojevalnici ta čas končujemo s snobord izdelavo, vzporedno pa sekamo in šivamo gornje dele za tekaško obutev in notranje čevlje za pancernje,« je povedala mojstrica **Rozalija Michelizza**. »Težava je v tem, da naša proizvodnja prehiteva tisto, kar bi moralo biti narejeno pred nami. Tako se dogaja, da zmanjka kakšen material ali se zatakne kaj drugega (npr. vračanje delov, ki gredo v sitotisk), mi pa čakamo in ne moremo skompletirati določene proizvodnje.

Valentina Lampe v obratu na Colu naleplja podplate

razumljivo, da tudi plače niso visoke in da se v bistvu nižajo.

Marjetka Puc opravlja dela mojstrice na eni izmeni na traku v šivalnici. Prej je delala na normi, zato zelo dobro pozna razmere v neposredni proizvodnji.

»Vedno se mudi; v Žireh nimajo dovolj dela,« slišimo. Mi pa tu delamo vse sobote in ocenjujemo, da naredimo dovolj, saj proizvodnja teče kar nemoteno, k čemur pripomore tako ustrezna oskrba kot priprava dela. Težave nastopajo pri snobordu, kjer je kar napeta norma.

S stroji kakšnih večjih težav nimamo; vidimo pa kaj pomenijo novi, izpopolnjeni šivalni stroji, saj jih nekaj že imamo...

Skratka, če ocenjujem razmere v proizvodnji, bi rekla, da vsak proces rabi svoj čas,« je menila **Marjetka Puc**.

Delavke, s katerimi sem se pogovarjal, so potrdile besede svojih mojstric. Vsakršne težave v proizvodnji torej velja obravnavati korektno in jih reševati načrtno, saj ponavadi izvirajo iz neusklajenosti organizacije.

N. P.

Marjetka Puc trenutno opravlja dela mojstrice

Živahno obdobje tudi pri prodaji na debelo

Na področju prodaje na debelo je ta čas kar živahno. Od dopusta pa vse tja do oktobra pošiljamo kupcem obutev, ki so jo naročili za jesen. Teh čevljev je okoli 26–27.000 parov.

Hkrati s tem je v zadnjih štirinajstih dneh septembra potekalo zaključevanje naročil za pomlad-poletje 1994. Naročanje smo približali posameznim področjem, saj smo ga organizirali v Novem mestu, Novi Gorici, Celju, Mariboru in Žireh. Zaenkrat je obseg naročil v okviru pričakovanj.

Pri tem velja omeniti, da se tržišča počasi privajajo na dejstvo, da je v zadnjih letih napredovala modnost naše kolekcije, kar se kaže v povečanem povpraševanju mestnega prebivalstva.

Sicer je v okviru jesenske ponudbe največje povpraševanje po gležnjarih, grupi panda in programu brizgane obutve. Začenjamo tudi s pošiljanjem smučarskih čevljev; za potrebe grosistične prodaje smo naročili tudi

5000 parov apreski obutve. Naša naloga je prodajati tudi viške obutve, ki je na zalogi.

Sejem mode v Ljubljani, na katerem smo sodelovali, je bil namenjen predstavitvi naših kolekcij potrošnikom, kupcem in seveda tudi primerjanju s konkurenco.

Sodelovanje na sejmu smo izkoristili za grosistično prodajo že prej omenjenih viškov, predstavitev trekking in modne kolekcije za sezono pomlad-poletje 1994. Lahko rečem, da je bil obisk dober, kupci zadovoljni nad tem kar so videli, kar je dobra vzpodbuda za naprej, predvsem našim kreatorjem kolekcij.

Moram reči, da s skladiščno službo dobro sodelujemo in da s pošiljanjem trenutno nimamo večjih težav in upam, da bo tako tudi v tem mesecu, kajti zelo pomembno je da bo jesenska obutev odpremljena pred 1. novembrom.

Ivan JERMAN

Marinka Krapež

Pripravljamo gornje dele za dva trakova; pri tem nam največje težave povzročata »preskakovanje planov«, kar je pogost pojav. Posebno kritični so prehodi od ene vrste izdelave na drugo.

Lahko sicer rečem, da je sodelovanje s tehnologijo dobro in da skušamo hitro razreševati probleme.

Še dobro, da ljudje povečini obvladajo dela in da se lahko hitro prilagajajo.

Tu in tam pogrešamo kak stroj (mostni sekalni stroj), če pride do popravila. Vzdrževanje je namreč ob 16-urni dnevni zasedenosti strojev oteženo. V takih razmerah je

Na sejmu mode v Ljubljani so sodelovali tudi predstavniki grosistične prodaje — v pogovoru z vodjem MPM

Poslovodska konferenca tokrat v Kranjski gori

»Tržno gospodarstvo in neusmiljena konkurenca sta okvir našega poslovanja,« je uvodoma ocenil direktor podjetja **BOJAN STARMAN**, na splošnem delu poslovodske konference.

»Torej mora biti naš program proizvodnja za trg. Tega smo se k sreči zavedli že pred leti in se ob pripravah ustreznih kolekcij za tržišča in osvajanjem le-teh začeli ukvarjati tudi s stroški na enoto proizvoda. Racionalizacije so bile nujne, saj smo se znašli v situaciji, ko smo izgubili okoli 80 % dotedanjih trgov v Jugoslaviji in v vzhodni Evropi.

Vedeli smo, da moramo postati konkurenčni podjetjem, ki že nastopajo na svetovnem trgu, pri tem pa je naša proizvodnja obremenjena z bistveno višjimi stroški (tako države kot ostalih režijskih stroškov). Bili smo tudi preveč zadolženi, kar smo v zadnjih letih izboljšali. Kar zadeva režijo, smo jo zmanjšali za tretjino.

V prehodnem obdobju, ko je šlo za preživetje, smo se zato lotili precej lon poslov. Tedaj in tudi danes se zavedamo, da ne smemo dopustiti zmanjševanja proizvodnje; od manj donosnih poslov smo prešli na selekcijo programov (z večjo donosnostjo) in iskanje novih trgov.

Pogoj za to je bil, da ne zmanjšujemo našega razvoja in nivoja investicij. Bitko za preživetje smo dobili, sedaj pa gremo v bitko za višjo kvaliteto življenja. Počasi oblikujemo dolgoročne cilje, naš dolgoročni program moramo stabilizirati in se ustrezno specializirati.

Na športnem programu načrtujemo cilje, ko naj bi proizvodnja počasi dosegla 750.000 parov, pri čemer naj bi pancerjev, tekaških in planinskih čevljev izdelali po 250.000 parov letno. Seveda težimo k temu, da bi dosegli višje cene.

Pri modni obutvi naj bi ostali pri sedanji proizvodnji, z izboljšanjem kvalitete in ponudbe.

Pri tem naj bi poskrbeli tudi za določen krog potrošnikov brizgane obutve, katere naj bi izdelovali okoli 325.000 parov. Pri tem bo potrebno natančneje določiti program.

Kar zadeva maloprodajno mrežo, naj omenim previsoke zaloge, saj je obutev na zalogi predolgo.

Za vse trge pa velja, da bo treba v razmerah, ko vlada tako huda konkurenca, izboljšati kakovost dela in poslovanja v celoti in se še naprej približevati kupcem,« je še povedal direktor podjetja.

Vodja maloprodajne mreže **Aleš Dolenc** je ocenil delo in po-

slovanje v MPM, kjer je prodaja za 10 % večja kot lani, tako po količini kot po vrednosti. Pri tem je zaznaven znaten porast prodaje Alpinine obutve.

»Skrbi pa nas padec prodaje septembra, zlasti na previsoke zaloge, kar kaže na slabše obračanje zalog. Na to vpliva več dejavnikov: nekatere obutve smo dobili več, kot smo računali (ali pa je nismo dobili), določena obutev se prodaja slabše kot smo pričakovali; problem pa je tudi desortiranost.

Ugotavljamo previsoke obremenitve (države); tudi stroški znotraj podjetja so previsoki. Reklamnih akcij je premalo, saj so seveda tudi izredno drage.

Velika pridobitev v MPM bo računalniška povezava s prodajalnami. Računamo, da bomo z izobraževanjem zaposlenih v prodajalnah dosegli določen napredek.

Na vsak način pa bo prednostna naloga v naslednjem letu boj z zalogami.

Na Hrvaškem je prodaja (glede na razmere) še kar v redu, posebno, če upoštevamo, da se je tudi tu pojavilo veliko cenenege uvoženega blaga, ki je prišlo na trg brez carin in dajatev. Ugotavljamo, da Alpinino obutev dobro prodajajo, pri čemer smo znižali cene, da bi zadržali tržišče. So pa določene prodajalne, katerih odprtja ne moremo več utemeljevati in jih bo treba zapreti,« je še menil **Aleš Dolenc**.

O lastninskem preoblikovanju je spregovoril **Anton Eniko**, ki je poročal o delu komisije, ki deluje v zvezi s tem v Alpini.

Na odločitve so poleg sprejete zakonodaje vplivale tudi spremembe le-te (zlasti višji popusti za interni odkup). Ker smo o samem namenu in pogojih lastninskega preoblikovanja že večkrat pisali, prav tako o postopku, naj omenimo, da je narejena otvortvena bilanca; podjetje je ocenjeno po dveh variantah, od katerih bomo uporabili ugodnejšo.

Delavci (zaposleni in nekdanji delavci) in upokojenci, ki so upravičeni do delitve dela premoženja (do 20 %) in interni odkup, bodo lahko sodelovali na podlagi certifikatov (ki jih bodo prejeli glede na starost) in predložili v podjetju.

Po krajši razpravi, v kateri je sodeloval namestnik direktorja **Alpina-Cro Stjepan Novoselec**,

so navzoči ugotovili, da bomo v podjetju poskrbeli, da delavci iz drugih držav (Hrvaška) ne bi bili zapostavljeni, saj so prav tako sodelovali pri rasti podjetja (kolikor bo to v okviru zakona možno).

V nadaljevanju konference so se poslovodje seznanili z računalniškim povezovanjem v MPM, medtem ko so naročanje opravili že v prejšnjih dneh konference.

Lahko rečem, da je bila konferenca bolj delovne narave; izobraževalnega dela, prav tako pa tudi modne revije, tokrat ni bilo. Tega pa bi glede na redke priložnosti organiziranega dela s poslovodji v prihodnje ne kazalo zapostavljati.

Nejko PODOBNIK

Na poslovodski konferenci so vodja knjigovodstva **Anton Eniko**, direktor **Bojan Starman** in vodja MPM **Aleš Dolenc** predstavili poslovanje v podjetju in maloprodajni mreži ter način preoblikovanja podjetja v delniško družbo

Poslovodkinji, ki prodajata obutev v Mozirju oz. v Celju, sta bili s prvimi začetki sodelovanja z Alpino kar zadovoljni. Pričakujeta, da bo oskrba prodajaln, zlasti z zimsko obutvijo, pravočasna in vsestranska.

Dopisujte

Odlagališče posebnih odpadkov v nekdanjem rudniku urana v Žirovskem vrhu da ali ne

V razgovoru so sodelovali: Vincencij DEMŠAR, predsednik izvršnega sveta skupščine občine Škofja Loka, dr. Štefka KRIŽNAR, Zdravstveni dom Škofja Loka, Jože BOGATAJ, predsednik Krajevne skupnosti Gorenja vas in Anton BEOVIČ, predsednik sveta Krajevne skupnosti Žiri.

Razgovor sta vodila Nejko PODOBNIK in Jana ERZNOŽNIK, zapiske je pripravila Lidija KLEMENČIČ.

Delo-življenje:

Prosimo vas, da v nekaj stavkih opišete najnovejša stališča občinskih organov do tega vprašanja; nove informacije in ukrepanje, ki ste si ga začrtali.

Vincencij DEMŠAR:

Najprej bi se rad zahvalil za vaše povabilo; vesel sem, da to problematiko, ki nas zadnje čase najbolj pesti, lahko predstavimo širšemu krogu ljudi.

Naj povem, da smo za namere ministrstva za varstvo okolja izvedeli iz avgustovske številke uradnega lista, ko je bil objavljen razpis za izvedbo programa za zapiranje rudnika in razpis za dopolnitev programa za zapiranje rudnika, z navedbo, naj bi tu odprli odlagališče posebnih in radioaktivnih odpadkov.

Na to objavo smo vsekakor takoj reagirali, saj nam ni bilo jasno, zakaj gre tu za dopolnitev programa zapiranja. Izvedeli smo, da namerava gospod Jazbinšek priti v Škofjo Loko in takoj smo se zbrali poslanci iz vseh strank in organizirali javni protestni shod, ki se ga je udeležilo tudi veliko občanov. Zahtevali smo tudi sklic izredne skupščine.

Minister za varstvo okolja nam je tedaj zagotovil, da se v rudniku letos še ne bo dogajalo nič novega. Sedaj sem mnenja, da če nekdo poskuša že dogovorjeno izpodbijati, potem se nekaj dogaja...

O posebnih in nevarnih odpadkih doslej na sejah nismo nikoli govorili, pač pa le o izvaja-

nju programa za zapiranje rudnika. Očitno gre za spremembe programa.

Sedaj pripravljamo gradivo, na podlagi katerega bi obravnavali informacije o sedanjem dogajanju v rudniku, o možnostih izvajanja zakona (v sodelovanju z rudnikom) in vprašanje referendumu v zvezi z odlagališčem. Na osnovi ugotovitev bi sklicali skupščino.

Delo-življenje:

Govori se o posebnih odpadkih, ki naj bi jih vozili iz vse Slovenije in tudi iz tujine in o zasipnih odpadkih, ki naj bi jih vozili iz šestih sosednjih občin. Za kaj tu gre?

Vincencij DEMŠAR:

Posebni odpadki niso radioaktivni odpadki. To so razni laki, razna že uporabljena olja, kisline... Ločiti moramo, da gre pri odlaganju (zasipnih) odpad-

kov za zapolnjenje rovov, medtem, ko mora biti v primeru skladiščenja vedno možen dostop do odpadkov, med drugim tudi zaradi kontrole.

Delo-življenje:

Dr. Križnarjeva, vemo, da se se kot strokovnjakinja s področja zdravstva ukvarjali z vplivom okolja na zdravje prebivalcev: kakšno je vaše stališče do tega vprašanja in kako to stališče utemeljujete?

dr. Štefka KRIŽNAR: Na otroškem in šolskem dispanzerju smo vsi mnenja, da je potrebno javnost opozoriti na dosedanje študije. Ugotovljeno je namreč, da se je v zadnjih letih izredno povečala obolevnost na dihalih otrok (z 2,8 % na 10 %). Onesnažen zrak je prav gotovo eden izmed osnovnih vzrokov za vse to. Sevanje, po študijah, ki jih imamo, najbolj vpliva na otroke do desetih let, pa tudi na celotno prebivalstvo, ki živi na območju rudnika. Zavedati se moramo, da je tu tudi zajetje pitne vode, katero uporabljamo vsi. Vsa nova poseganja v rudnik moramo temeljito pretehtati, kajti sevanje je že sedaj veliko in se še stopnjuje. To je nevaren pojav, zato moramo čutiti odgovornost, da preprečimo dodatna sevanja na območju rudnika.

Naj vam povem še tole:

Že od leta 1975 vodimo register razvojno motenih otrok, na podlagi katerega ugotavljamo, da se stanje vsako leto slabša; število razvojno motenih otrok narašča. V registru je skupaj 510 otrok z različnimi okvarami, od tega je 68 zelo težko prizadetih (pri njih je ugotovljenih več težjih diagnoz skupaj). Za vsakega otroka posebej vodimo karton, v katerem je vse zapisano (vsa dosedanja in nova zapažanja njihovega zdravstvenega stanja). Čutim dolžnost in odgovornost, da sporočim, da je število razvojno motenih otrok v drugih občinah po Sloveniji vsaj osemkrat manjše kot v naši občini.

Človek je že od vsega začetka svojega razvoja najbolj občutljiv na spremembe v okolju. To dokazuje tudi podatek iz leta 1980, ko je bilo v kranjski porodnišnici na 2000 rojstev 12 mrtvorojenih, od tega 6 iz Škofje Loke. Zato se moramo vprašati, kaj bi odlagališče odpadkov v rudniku prineslo zdravju. Vedeti moramo, da morajo pri usposabljanju razvojno motenega otroka sodelovati tako starši kot strokovnjaki in da je to zelo drago.

Poleg tega sta tu zelo ogrožena tako kmetijstvo kot pitna voda.

Delo-življenje:

Zdravstveni delavci so v svojem protestnem pismu zastavili tudi vprašanje glede odlaganja odpadkov in dovažanja betona v rudnik. Kaj lahko poveste o tem?

Vincencij DEMŠAR:

Pismo zdravstvenih delavcev sem pokazal direktorju RUŽV in povedati moram, da je bil zelo presenečen. Rekel je, da o tem ne ve nič, da se to zanesljivo ne dogaja. Če bi se v rudniku delalo karkoli proti njegovi volji in brez njegove vednosti, pravi, da s takimi ljudmi ne bi mogel več sodelovati.

V izvršnem svetu nimamo pooblastil, da bi dajali soglasja za kakšno tako ravnanje, če pa jih je kdo dal, za to zagotovo ni pooblaščen.

Delo-življenje:

V Gorenji vasi ste o odlagališču posebnih odpadkov prav gotovo veliko razmišljali; kaj nameravate ukreniti?

Jože BOGATAJ:

Ko smo izvedeli za razpis ministrstva za varstvo okolja, smo takoj pospešeno začeli razčiščevati stvari. Čutimo veliko odgovornost, saj ljudje zahtevajo pojasnila oz. protestirajo proti načrtom ministrstva. Poslanci v krajevni skupnosti celo grozijo z odstopom. Zato smo takoj imenovali in potrdili komisijo za spremljanje dogajanj v RUŽV. V komisiji so ljudje, ki so bolj osveščeni o takih vprašanjih. Pri tem nas podpira tudi izvršni svet občine.

Komisija je že imela izredno sejo in vsi njeni člani so bili proti odlagališču. Sklenili smo, da je potrebno ljudi v kraju še bolj seznaniti z razmerami, kajti neosveženost ljudi lahko na odločitve glede odlagališča neugodno vpliva. Nekateri krajanji še

Odlagališče posebnih odpadkov v nekdanjem rudniku urana v Žirovskem vrhu da ali ne

vedno vidijo v rudniku rešitev za izboljšanje socialnega položaja.

Delo-življenje:
Kakšno pa je vaše stališče do možnosti preusmeritve rudnika v druge dejavnosti.

Jože BOGATAJ:
Že leta 1990 smo bili na zboru krajanov vsi enotnega mnenja, da bi bila za rudnik boljša vsaka druga dejavnost, odločno odklanjamo le odlagališče odpadkov. Sklenili smo tudi, da bomo tudi fizično preprečili dovažanje odpadkov, če se ne bomo mogli dogovoriti. Vemo, da izvira na območju rudnika nešteto studenc in da zaradi tega tu ne smemo dopustiti nikakršnega odlaganja, ki bi škodovalo zdravju ljudi.

Tudi na seji komisije za komunalne zadeve, ki se je pred kratkim sestala, je bilo jasno, da je celotna občina proti odpadkom.

Kot že rečeno, v rudniku podpiramo vsako dejavnost, razen odlaganja odpadkov; vemo pa, da smo nemočni, dokler so stvari v rokah ministrstva.

Delo-življenje:
Žirovc menijo, da so že sedaj in da bodo pri vsaki taki dejavnosti ogrožene tudi Žiri in njeni prebivalci; kaj menite vi o tem? Kaj napraviti?

Anton BEOVIČ:
O problemu tega odlagališča posebnih odpadkov smo se pogovarjali tudi na svetu krajevne skupnosti; pogovarjali smo se tudi s predstavniki prizadetih krajevskih skupnosti Lučine in Gorenja vas, in to še isti dan, ko je bila objavljena ministrova odločitev, da se v rudniku uvede poskusno odlaganje posebnih odpadkov.

Naša ocena je, da se morda spet ponavlja zgodovina, ko so politične odločitve prevladovala nad strokovnimi. Strokovno mnenje pa je, da teren ni primeren za odlaganje že obstoječih ostankov rudnika niti za odlaganje kakršnihkoli drugih odpadkov, saj lahko pride do zemeljskih premikov. Vlada bi torej morala ravnati na podlagi strokovnih ugotovitev, očitno pa gre spet za politično odločitev.

Delo-življenje:
In kako bo krajevna skupnost ukrepala konkretno?

Anton BEOVIČ:
Tu se moramo zavedati, da se bo, kot napovedujejo, loška občina razdelila na več občin. Na manjše občine bo potem še večji pritisk, zato se moramo ustrezno povezovati. Prva naša naloga je, da se pogovarjamo tudi s sosednjimi krajevnimi skupnostmi o skupnih interesih. Po vseh dosedanjih razgovorih se je že pokazalo, da so tudi drugje zelo proti odlagališču odpadkov.

Vincencij DEMŠAR:
V prihodnje se bo potrebno dogovoriti, kaj narediti, da bo vlada izpolnila naloge, ki jih ji nalaga zakon. Za sanacijo rudnika je bilo namenjenih 252 mili-

jona tolarjev; od tega je rudnik doslej dobil samo 17 milijonov. Ves preostali denar nekje tiči.

Delo-življenje:
Verjetno bo nujno usklajeno delovanje vseh zainteresiranih, ki se bi zavzemali za zdravo okolje. Zdravstveni delavci veliko pozornost posvečate preventivi; kaj predlagate strokovnjakom drugih strok in občanom?

dr. Štefka KRIŽNAR:

Najprej bi vse opozorila, naj delujejo moralno etično do sebe in do drugih. Vsak naj razmisli, da ga lahko doleti nesreča; naj pri tem ne dovoli še hujšega. Raziskave, ki smo jih delali, že kažejo na izumiranje najnežnejše populacije. Posledice delovanja rudnika so že sedaj opazne; z odlaganjem odpadkov bi bile posledice še bolj grozljive, ne samo sedaj, pač pa še čez desetletja. Zaradi tega mora vsak posameznik pri svojih odločitvah čutiti moralno odgovornost.

Zdravstveni delavci smo tisti, ki najprej začutimo, če je kdaj kaj narobe. Kakršnikoli odpadki lahko pustijo nepredvidljive posledice in nikakor ne moremo prevzeti odgovornosti za to. Ljudi je treba informirati; nevednost vzbuja strah, ljudje se počutijo nemočni. Kakor je rak največje zlo med boleznimi, to je za nas rudnik...

Tudi če stvari gledamo z ekonomskega vidika; v slučaju, da bodo tu odlagali odpadke, se bodo ljudje izogibali te doline.

Zdravstveni delavci zato pripravljamo dodatna informativna gradiva, ki jih bomo razdelili po vseh šolah, da bodo otroci, starši in učitelji bolje spoznali škodljivost odpadkov in morebitnega skladiščenja le-teh v rudniku.

Delo-življenje:
Ali bomo ljudje na koncu o tem odločali z referendumom?

Vincencij DEMŠAR:
Kar zadeva referendum, mislim, da bi kazalo še malo počakati. Vladi bomo skušali najprej na drugačen način pokazati, da smo proti odpadkom.

Pred kratkim smo na vlado naslovili javni protest in dobili že tudi odgovor, v katerem je čutili, da je vlada zelo presenečena nad vsemi našimi aktivnostmi v boju proti odpadkom.

Če pa bo potrebno, bomo razpisali tudi referendum in prepričan sem, da bodo ljudje podprli naša prizadevanja.

Delo-življenje:
Glede na to, da so tudi v drugih občinah proti odpadkom, je pomembno tudi to, da sosednje občine ne onesnažujejo z lastnimi odpadki, kot to že leta dela idrijska občina.

Anton BEOVIČ:
Bil sem na pogovoru v Idriji v zvezi z odlagališčem v Raskovcu. Sedaj ima Idrija drugo, zelo dobro urejeno odlagališče, kjer zbirajo odpadke in opravljajo tudi separacijo. Obljubili so, da bodo v septembru prenehali z odlaganjem nad Raskovcem. Po informacijah, ki jih imam, se je vse skupaj malo zavleklo, vendar zagotavljajo, da se bodo ta mesec stvari uredile.

Delo-življenje:
Kaj pa menite o naših lastnih krajevnih odlagališčih?

Anton BEOVIČ:
Mislim, da moramo vsak zase poskrbeti za odpadke in ne obremenjevati drugih. Seveda bi bilo nespametno, da bi vsaka občina imela svoje deponije.

V kraju bo tudi potrebno dvigati osveščenost ljudi, skrbeti moramo za podobo kraja. Glede kosovnih odpadkov smo stvari uredili in se lahko kulturno odlagajo v kamnolomu, kjer odpadke tudi sortirajo. Gre za to, da med komunalne odpadke ne mečemo železa, da ločimo tisto, kar bi se dalo še predelati.

Delo-življenje:
Vemo, da so v Žireh tudi črna odlagališča.

Anton BEOVIČ:
Po novem zakonu je že policija zadolžena, da kontrolira taka odlagališča. Res so v Žireh nekaj takih že odkrili. Z osnovno šolo smo se dogovorili tudi za izdelavo raziskovalne naloge, ko bodo otroci pod vodstvom svojih

mentorjev napravili register odpadkov in odlagališč na črno v Žireh in v okolici.

Naj pa še enkrat poudarim, da so po svetu za taka odlagališča, kot ga želijo urediti v Gorenji vasi, puščave in nenaseljeni kraji. Mislim, da tega ne smemo dovoliti, saj bi nastala škoda na kmetijstvu, o kakšnem turizmu v prihodnosti sploh ne bi mogli govoriti, da o drugih stvareh ne govorim.

ZAKLJUČEK:
Morda bi kazalo za zaključek predlagati še, da se soočijo argumenti strokovnjakov (»vladnih in občinskih«), ki sedaj trdijo vsak svoje.

Drugič, okolje je nadstrankarsko področje, kjer mora biti predvsem skrb za zdravje ljudi in argumentirano delovanje, ne pa politikantstvo. In tretjič, kot je ogrožena Poljanska dolina, je tudi Žirovska kotlina, zato bi kazalo vzpostaviti večje sodelovanje med posameznimi kraji, posebno, če bo vmes prišlo do reorganizacij občin.

Na celotnem področju pa bi kazalo organizirati zeleno gibanje, ki bo ob podpori strokovnjakov doseglo tudi prave politične odločitve.

Razmere na našem »smetišču« v nekdanjem kamnolomu se počasi urejajo. Skrb za prevzem odpadkov je prevzel Miran Benedik iz Osojnice, ki bo poskušal vzpostaviti red in spodbuditi krajanke k načrtnemu in odgovornemu odnosu do okolja.

KAKO USTVARJAMO

Aktualni intervju

10 let delovanja firme A + E

Direktor Alpina Elan v Nemčiji Tomaž Košir

Vprašanje: Zakaj in kako ste se pred 10 leti odločili za ustanovitve firme v Nemčiji?

Košir: Alpina je že pred letom 1983 poskušala najti ustrezen pot za prodajo športnega programa pod blagovno znamko Alpina v Zahodni Nemčiji. Bilo je nekaj poskusov z možnimi distributerji, vendar so se partnerji izkazali za neprimerne oz. neuspešne. Pri iskanju boljše rešitve smo se med drugim pozanimali tudi pri Elanu, kdo v Nemčiji prodaja Elanove smuči. Prodajo Elanovih smuči v Nemčiji je takrat že nekaj let vodil g. Peter Drössler, vendar takrat v okviru neke druge firme. V razgovorih Alpina-Elan-Drössler smo ocenili, da bi bila najbolj ustrezen rešitev organizirati novo firmo za prodajo Alpininih in Elanovih izdelkov v Nemčiji. Tako je v letu 1983 prišlo do odločitve; firma je bila ustanovljena v novembru 1983, tako da je začela obdelovati trg za sezono 1984/85. Firma je bila ustanovljena s 150.000 DEM začetnega kapitala, vsak od partnerjev je takrat vplačal 50.000 DEM.

Vprašanje: Kako ocenjujete delo firme v desetih letih?

Košir: Prvo obdobje 1983 do 1987 bi lahko ocenili kot sorazmerno uspešno. Firma je v tem obdobju iz leta v leto povečevala promet in dosegla letni promet 8–9 milijonov DEM. Povečanje prometa je zahtevalo kapitalsko krepitev firme, zato sta v tem obdobju Alpina in Elan firmo dokapitalizirala s plačilom vsak po 300.000 DEM dodatnega kapitala. Po dokapitalizaciji so lastniški deleži: 47% Alpina, 47% Elan, 6% Peter Drössler. Finančni rezultati firme so bili v tem obdobju pozitivni.

Po letu 1987 so se začeli za firmo A + E precej težki časi, ki so bili v precejšnji meri tudi posledica zelenih zim. Od leta 1987 do 1990 je promet iz leta v leto padal in dosegel najnižjo točko nekaj nad 4 milijone DEM v letu 1990. Posledica padanja prometa so bili tudi slabi finančni rezultati.

Od leta 1991 dalje promet ponovno narašča, kar je bilo delno doseženo tudi s tem, da je firma poleg prodaje Alpininih in Elanovih izdelkov prevzela tudi prodajo nekaterih dopolnilnih programov, kot so vezi za alpsko smučanje Geze, tekaške vezi NNN in maže Swix. Tako je firma v letu 1992 dosegla nad 12 milijonov DEM prometa, letos pa pričakujemo promet okoli 14 milijonov DEM.

Vprašanje: Kakšni so vaši prvi vtisi ob prevzemu nove dolžnosti?

Košir: Prva ocena je, da je firma v dosedanjih desetih letih uspela organizirati potrebno infrastrukturo za prodajo na nemškem trgu, kar se odraža v naslednjem:

Ustrezno organizirano prodajno, administrativno poslovanje in skladišče v Isnyu, potniška mreža 10 potnikov, ki pokrivajo celotno področje Nemčije, vključno s prejšnjo Vzhodno Nemčijo. V tem trenutku prodajamo 2.800 trgovinam v Nemčiji. To je po mojem mnenju dobro izhodišče za bodoče delovanje firme na nemškem trgu. Naslednja moja ugotovitev je, da firma tudi še danes čuti določene posledice kriznega obdobja, ki ga je preživela, in posledice še vedno slabih zim. To se odraža predvsem v relativno visokih zalogah, ki jih je seveda treba financirati, kar zahteva finančne vire, ki stanejo denar. Vodstvu Alpine in Elana sta se prav zato odločili, da je potrebno vodenje firme kadrovsko okrepiti. Z g. Drösslerjem si nameravava delo razdeliti tako, da se bo on koncentriral predvsem na vodenje nastopa na trgu, medtem ko je moja najpomembnejša zadolžitev finančno gospodarjenje firme.

Vprašanje: Kako vidite prihodnost firme v vsebinskem in organizacijskem smislu?

Košir: Kar zadeva prodajni program, menim, da je zimski program sorazmerno lepo zaokrožen, saj prodajamo tako opremo za alpsko smučanje, smuči, čevlje in vezi; od opreme za tekaško smučanje prav tako smuči, čevlje in vezi, ter maže za oba programa. Pomembno za firmo je ojačati prodajo v poletni sezoni, kar nameravamo doseči s prodajo nove kolekcije trekking obutve Alpina. Poleg

tega sedaj drugo leto prodajamo tudi program kvalitetnih športnih nogavic, s tem pa je, po mojem mnenju, prodajni program ustrezno zaokrožen. V svojem kriznem obdobju, ko je promet padal, je firma poskušala nekaj prometa doseči tudi s prodajo nekaterih drugih izdelkov, kot so šotori, spalne vreče, trenirke in podobno. Z g. Drösslerjem sva se že odločila, da prodajo teh izdelkov, za katere nismo specializirani, opustimo in se v celoti osredotočimo na prej omenjene programe.

Kar zadeva uspešnost nastopa na trgu, lahko rečem, da pokriva mo trg v celoti in dokaj široko, potrebno pa bo stalno preverjati naš tržni pristop (v primerjavi s konkurenco) in ga ustrezno izboljševati. Prav tako nameravamo ocenjevati uspešnost posameznih potnikov in v primeru slabih rezultatov iskati posamezne boljše rešitve.

Organizacijo dela in kadrovske zasedbe sedeža firme v Isnyu ocenjujem kot dokaj ustrezno. Z obstoječimi možnostmi bomo skušali v prihodnjih letih povečati promet brez dodatnega zaposlovanja.

Omenim naj še, da poslujemo v najetih prostorih in da se prav v tem času selimo v nove prostore, ki jih bo firma imela prav tako v najemu. Prednost novih prostorov bo v tem, da bodo pisarne in skladišče na isti lokaciji (kar doslej ni bilo); to pa bo izboljšalo operativno učinkovitost poslovanja.

Vprašanje: Kaj si lahko obeta Alpina v smislu prodiranja na tržišča oz. ustvarjanja profita v času recesije?

Košir: Razmere na trgu so izjemno težke, kar je posledica splošne recesije v Evropi in tudi v Nemčiji, zaporednih slabih zim in s tem kopičenja blaga, ter zato zelo hude konkurence. Za uspeh na trgu bo seveda poleg prizadevanja firme A + E ključnega pomena ustrezen in kvaliteten izdelek, Alpina ima nedvomno izjemno močno kolekcijo tekaških čevljev, ki so sposobni za spopad s konkurenco, prodaja tekaških čevljev pa je seveda zato odvisna od snežnih razmer. Pri panterjih je program Alpine, v primerjavi s konkurenco, v zadnjih letih, na žalost, precej zaostal in temu ustrezno se je poslabšala tudi tržna pozicija Alpine. Tu bo potrebno veliko truda, da bi si ponovno pridobili nekdanje dosežene pozicije na trgu. Glede trekking programa pa lahko rečem, da je Alpina letos nedvomno pripravila dobro kolekcijo in upamo, da jo bomo tudi uspešno uvedli na trg in si postavili dobro izhodišče za večanje prodaje v naslednji sezoni.

Poudariti moram še to, da je na trgu taka konkurenca, da samo kvaliteten izdelek za dobro prodajo enostavno ne zadošča več. Poleg tega je potrebno vlagati tudi v promocijo. To je izredno pomembno področje, za katerega bo morala Alpina v širšem smislu postaviti ustrezno strategijo, katero bi potem mi skušali uporabiti tudi na nemškem trgu. Tu gre za različne dejavnosti, od klasičnih nastopov na sejnih in oglaševanja v revijah, do bolj prefinjenih promocijskih aktivnosti, s predstavitvijo in testiranjem opreme, pa vse do propagiranja najboljših izdelkov skozi rezultate tekmovalcev, ki te izdelke uporabljajo. Brez podpore prodaje s tovrstnimi aktivnostmi enostavno ne gre; brez tega so tudi investicije v sam razvoj izdelka in tehnologijo neučinkovite, saj izdelkov brez spremljajočih aktivnosti ni možno uspešno prodati.

Vprašanje: Kaj pa menite o morebitnem skupnem nastopu Elana in Alpine?

Košir: Kot rečeno, Alpina v Nemčiji skozi firmo A + E tako ali tako nastopa skupno z Elanom. To je hkrati pot, ki se je uveljavila kot zakonitost v smučarski industriji, saj vidimo, da se vse pomembnejše konkurenčne firme grupirajo v skupine, ki na trgu nastopajo skupaj (smuči—čevlji—vezi). V tržnem nastopu Alpine in Elana je A + E kot skupna firma prvi primer skupnega nastopa, poleg tega pa imata obe firmi še na nekaterih drugih trgih iste distributerje. Osebnost vsekakor menim, da bi bilo za bodoči tržni nastop obeh firm koristno in nujno, da bi vodstvi obeh podjetij poskušali določiti skupno strategijo, s katero bi sodelovanje na trgu še okrepili v korist obeh podjetij.

Nekjo PODOBNIK

Prvi direktor in solastnik firme A + E Peter Drössler

Čestitamo
in
želimo
še naprej
veliko
uspehov!

VAŽNO JE ...

... DA VEMO

Kadrovske novice

Alenka Treven in Anton Frlic, ki je prišel iz TO.

V obratu v Rovtah sta delo nastopili Jana Arhar in Renata Kogovšek; v obratu v Šentjoštu pa je z delom pričela Jožica Borštnar. Delovno razmerje so nastopile tudi 4 delavke v obratu Gorenja vas in sicer: Brigita Miklavčič, Mira Nanova, Darinka Benedičič in Mira Šubic.

V tem razdobju so v oddelkih v Žireh prenehali delati: Mojca Poljanec, Roman Stanonik, Francka Gregurovič in Tomaž Košir, zaradi prehoda v firmo Alpina-Elan v Nemčiji.

Z delovnim razmerjem je prenehala tudi Nataša Peternelj iz obrata Gorenja vas in prodajalka Andreja Sušnik iz prodajalne Maribor.

Zaposlovali smo tudi v mesecu septembru; tako smo na novo zaposlili kar 15 delavcev, z delom pa je v tem razdobju prenehalo 6 delavcev.

Delovno razmerje so v oddelkih v Žireh nastopili pripravniki: Brigita Oblak, Mici Bogataj in Drago Kramperšek ter delavci v proizvodnji Silva Semič, Valerija Albreht, Stojan Brencce,

POROČILI SO SE:

Ob vstopu na novo življenjsko pot sodelavcem Ceciliji Šubic, Niku Gantarju, Ireni Mlakar in Silvani Bekš iz oddelkov v Žireh; Damjani Bezelj, Jožici Tominec, Ireni Leban in Sonji Puc iz obrata Col in Mariji Režen iz obrata Gorenja vas, iskreno čestitamo in jim želimo na skupni življenjski poti mnogo razumevanja, sreče, zadovoljstva, predvsem pa dobre volje ob premagovanju vsakdanjih težav.

Irma DOLENEC

Sejem mode lep, toda dolgočasen

Majhno je lepo, pravijo nekateri. Morda bi bilo moč tako reči tudi za pretekli sejem mode v Ljubljani.

Za naš razstavnih prostor bi morda veljalo še reči, da je bil ob lepem, nevsiljivem aranžmaju, dokaj ustrezna predstavitev naših obeh kolekcij, modne in športne. Kot kaže, je prišlo tudi precej kupcev, ki so za svoje prodajalne naročili našo obutev.

Ob vsem tem pa se ob sejmu mode vsiljuje kar

nekaj razmišljanj. Prvo je nedvomno, čemu in komu je namenjen? Zakaj ni nekaterih večjih tekstilnih tovarn pri nas in zakaj ni več stojnic tujih razstavljalcev? To je le nekaj lačnih vprašanj, ki pa terjajo odgovor, ki bi posegal ne samo v strategijo sejma, temveč tudi v promocijske odločitve posameznih podjetij, ki tu (ali ne) razstavljajo.

Sejem sem sicer kot nestrokovnjak obiskal tretjič zapored. Moram reči, da mi je bilo marsikaj

všeč. Počasi pa sem spoznaval tudi večinsko neinventivnost predstavljanja, statično, skoraj skrivajško nastopanje osebja, dolgočasno vzdušje... Morda komu delam krivico, zanemarjam vložen trud, toda ljudje le opazujejo in se ne zanimajo za težave proizvajalcev.

Kaj narediti iz tega sejma in kako to pripraviti, je seveda spet naslednje vprašanje, na katero bodo morali odgovoriti prihodnji sejmi, da le-ti ne bodo povečini samemu sebi namen.

To so vtisi s celotnega sejma; kar pa zadeva naše sodelovanje, pa morda le nekaj želja (in ne navetov).

Lepo bi bilo, da bi lahko tu najstnica, ki se nav-

duši za določen model, to obutev tudi kupila. Ali, da bi urejena poslovna ženska, ki nima preveč časa letati po trgovinah, na naši stojnici poleg čevljev kupila še ustrezno torbo in še kaj, kar sodi zraven. Ali pa, da bi moškim, ki smo včasih tako malomarni do sebe, tu svetovali kaj naj kupimo, da bo lepo, moderno in udobno... Vse skupaj bi lahko začinili s kakimi nagradami, živimi predstavitevami modelov pred stojnico, spremljano z ustreznimi glasbo...

Pa kaj bi pisal; tu bi se sprostila lahko vsa ustvarjalna energija razstavljalcev; upam, da se bo.

Nejko PODOBNIK

V začetku meseca oktobra smo izrekli poslednje slovo naši upokojenki LIDIJI OBLAK s Sela.

Lidija Oblak, rojena leta 1932, je v Alpini pričela delati junija leta 1954, kot polkvalificirana delavka. Leta 1966 ji je bila priznana interna kvalifikacija za prešivalko zgornjih delov obutve, ki ji je dala novega zagona in volje do dela v tovarni. V pokoj je odšla iz oddelka sekalnica leta 1983.

Našo nekdanjo sodelavko in upokojenko Lidijo Oblak, ki je za vedno odšla iz vrst upokojencev, bomo ohranili v lepem in trajnem spominu.

Lidiji Oblak v slovo

Poslovili smo se od Franca Kavčiča

Za vedno smo se poslovili tudi od dolgoletnega upokojenca Alpine Franca Kavčiča s Hotavelj.

Franc Kavčič, rojen leta 1905 na Hotavljah, je v Alpini pričel delati leta 1945 kot kvalificiran čevljar. Kasneje je opravljal čevljarstva dela v tedanjem Čevljarju Gorenja vas, od koder je februarja 1960. leta odšel tudi v pokoj.

Vsi ki smo poznali Franca Kavčiča, ga bomo ob nenadnem tragičnem odhodu pogrešali in ohranili v dobrem in trajnem spominu.

Pouk na poklicni čevljarški šoli — oddelku v Žireh, je kar v Sindikalni dvorani

Učinkovito zdravljenje z naravnimi sredstvi — v Ledinskih Krnicah

V idiličnem okolju Ledinske planote v Ledinskih Krnicah živi in dela upokojeni farmacevt Mile Gavrilović, ki se v zadnjih letih pospešeno ukvarja z zdravljenjem s preparati iz naravnih zdravilnih zelišč.

Tu je možno dobiti učinkovite preparate za zdravljenje revme, luskavice, migrene, herpesa, težav s čitnice, pešanje spomina, skleroze, neodpornosti organizma, srčnih slabosti in težav z ožiljem, visokega krvnega pritiska, krčnih žil, zlate žile, žolčnih kamnov, bolezni ledvic, nervoze ali nespečnosti, glivičnih obolenj, aken, menstrualnih težav in težav mene, celo levkemije in na koncu proti vsem vrstam bolečin. Kar je pri tem tudi zelo važno, zdravila nimajo stranskih učinkov.

»V Ljubljani živim že od leta 1958 in sem kot farmacevt ves čas delal v lekarni,« pripoveduje Mile Gavrilović. »Že od leta 1962 pa se zanimam za tovrstno zdravljenje, ki nikakor ne sodi v tako imenovano alternativno zdravljenje, temveč je zdravljenje le s preparati iz naravnih zelišč,

ob vsem upoštevanju znanstvenih dosežkov. Veliko sem študiral strokovno literaturo in moji prvi uspehi z zdravljenjem luskavice so me spodbudili, da sem se še bolj pospešeno lotil zdravljenja z zeliščnimi preparati (fitoterapija).

Sčasoma smo osnovali družinsko firmo BIO PHARMA, katere administrativni sedež je v Ljubljani, stranke pa sprejemam v Ledinskih Krnicah, kjer tudi izdelujem preparate. Vsa naša zdravila imajo uraden atest ustreznih institucij in naše delovanje je povsem legalizirano. Lahko povem, da sodelujem z mnogimi zdravniki in farmacevti celo iz Italije in Avstrije. Za lekarno izdelujemo nekatere preparate tudi že serijsko. Moje načelo je, da je zdravljenje uspešno, če je na tisoč primerov le nekaj neuspehov in ne ravno obratno. V načrtih imam še izdelavo zdravil za zdravljenje želodčnih in črevesnih težav in ponovno rast las. Toda, to bomo pripravljali šele prihodnje leto.

Res kaže, da uspešnost zdravljenja Mileta Gavrilovića bolj poznajo npr. ljudje iz Italije, od koder prihaja veliko pacientov, kot pa mi v bližnji okolici.

Prav gotovo pa bo prijazen sprejel tudi vsakogar izmed nas, saj je povečini ves teden v Ledinskih Krnicah.

»Obiskovalcem priporočam, da s seboj prinesejo zdravniško dokumentacijo, če gre za bolj zahtevne težave. Pripravljen pa sem dati nasvet tudi po telefonu, pametno pa je tako tudi napovedati obisk, da me ne boste zastajali iskali,« je še svetoval Mile Gavrilović. N. P.

V središču Žirov smo dobili sedaj še bistro Volerija, ki ga je odprl Ivo Trček. V domačijem stilu urejenem lokalu bodo postregli z različnimi mrzlimi malicami za vse okuse in žepce. Posladkali se boste lahko tudi z blejskimi slaščicami.

Prodajalna Žirovka, ki je pred časom s pestro ponudbo oskrbovala Žirovce pri Cepinu, se je preselila v novo prodajalno v oskrbnem centru na Strojarski ulici. Milka Govekar pravi, da ima naprodaj pestro ponudbo perila, puloverjev in bund...

Na Selu dovolj vode

Del Sela, oziroma 29 stanovanjskih hiš, ki se napajajo s pitno vodo iz izvira v Nackovi grapi, je že več let zapored čutilo pomanjkanje pitne vode, še posebej ob sušnih obdobjih. V lanskem poletju je bilo pomanjkanje še posebno hudo in dolgotrajno, saj se je v zbiralnik ves dan nateklo komaj toliko vode, da je zadostovalo za nekaj ur.

V dogovoru s sanitarnim inšpektorjem, krajevno skupnostjo in komunalnim podjetjem smo se krajani v letu 1992 odločili, da trajno rešimo problem pomanjkanja pitne vode. Želeli smo izkoristiti lastno zajemlje in se odločiti tako, da se voda iz javnega omrežja pretaka v rezervoar le takrat, ko vode iz lastnega izvira v Nackovi grapi ni dovolj.

Z deli smo pričeli marca letos in v izredno kratkem času položili 1900 metrov cevi od Dobračeve pa vse do rezervoarja in obnovili vse cevi v omrežju. Voda je po novih cevih pritekala že sredi aprila.

Na celotni trasi smo vgradili tudi hidrante, tako da je delno

poskrbljeno tudi v primeru požara na tem delu Sela, kar je tudi pomembno.

Kljub temu, da najprej nismo nameravali obnavljati celotnega omrežja, od rezervoarja do posameznih porabnikov, danes ugotavljamo, da je bilo to zelo koristno, saj vode to poletje ni primanjkovalo niti ob konicah; vodni pritisk se je bistveno izboljšal, prav tako pa se je izboljšala kakovost vode.

Trenutno še teče obnova rezervoarja (hidroizolacija, drenaža zalednih voda, nova vrata in pokrovi jaškov) in montaža filtrov za čiščenje vode.

Z obroki smo člani vodne skupnosti zbrali skupno preko 2.000.000 tolarjev in opravili skupno preko 2100 ur dela. Denar pa so prispevali še: občina 600.000 tolarjev, Etiketa 65.000 tolarjev, Alpina 30.000 tolarjev, Polix je daroval ventil v vrednosti 20.000 tolarjev, Mercator KGZ Sora pa je omogočil plačilo z odlogom.

Upravni odbor vodne skupnosti Selo

Uspešni dobračevski gasilci

Na občinskem tekmovanju v Škofji Loki in območnem tekmovanju na Jesenicah so gasilci z Dobračeve dosegli lepe uspehe. Septembra je bilo pri družbenem domu na Trati občinsko tekmovanje, kjer je sodelovalo 11 desetini, od pionirk do veterancev.

Trud dobračevskih gasilcev je bil poplačan, saj smo osvojili kar sedem pokalov. Rezultati: pionirji — 3. mesto, pionirji in pionirke — mešana ekipa — 2. mesto, mladinke — 1. mesto, mladinke in mladinci — mešana ekipa — 1. mesto, mladinci — 3. mesto, člani — 4. mesto, člani A — 14. mesto, člani A — 3. mesto, člani B — 12. mesto, veterani — 3. mesto, veteranke — 1. mesto.

Pet desetini se je uvrstilo na območno tekmovanje.

Konec septembra pa se je društvo s petimi desetimi udeležilo območnega tekmovanja na Jesenicah. Kljub slabemu vremenu, saj je stalno deževalo, smo se domov vračali veseli. Osvojili smo štiri pokale in bili eno najuspešnejših društev, saj so se na državno prvenstvo uvrstili kar štiri desetine. Dosegli smo naslednja mesta:

mladinke — 1. mesto, veteranke — 1. mesto, pionirji — 2. mesto, mladinci — 3. mesto, člani A — 10. mesto.

Za uspeh so poleg tekmovalcev samih zaslužni tudi mentorji in vodstvo gasilcev.

Franc OBLAK

Pri kapelici nad Sivkarjem so 5. septembra slavnostno odprli asfaltirani del ceste proti Mrzlemu vrhu

Krajani krajevne skupnosti Sovodenj zadnja leta vlagajo ogromna sredstva in trud, da bi izboljšali življenjske pogoje v tem hribovitem svetu. Poleg elektrike, telefonije in vode, je trenutno največji problem neustrezna cestna povezava do posameznih zaselkov in domačij. Slab kolovoz, ki so ga leta 1968 toliko razširili, da je do Vodičarja na Mrzlem vrhu pripeljal prvi kamion, ni več ustrezal gospodarskim potrebam. Tudi nalivi so pretekla leta razdirali borno cestišče.

Treba je bilo misliti na posodobitev, odvodnjavanje meteornih voda in asfaltno prevleko na ustrezno utrjeno in razširjeno cestišče. Toda to je prevelik zahtev za posamezne domačije. Prejšnja leta so v treh etapah že posodobili cestišča od Sovodnja do Podlanišča in naprej do križišča nad Jaznami. Tokrat so asfaltno cesto podaljšali od Štularja do kapelice nad Sivkarjem. Od tu naprej pa do kapelice na Mrzlem vrhu pa ostaja še kilometer slabega makadamskega cestišča, da bo povezava z asfaltom proti Ledinam. Krajani in obe občini Idrija in Škofja Loka bosta morali združiti sredstva, da se bo tudi ta odsek na meji obeh občin posodobil.

Pri Sivkarjevi kapelici, ki jo je zgradil gospodar po srečni vrnitvi iz prve svetovne vojne, je bila zahvalna maša, blagoslov in odprta prenovljena cesta.

Predsednik krajevne skupnosti Sovodenj je ob odprtju ceste povedal, da so položili 2600 m² asfalta, od tega 2100 m² na odseku Štular—Sivkar, ostalega pa v

kratkih odsekih proti Podjelovemu brdu in Ermanovcu. Velik problem je, kako izboljšati vseh 56 kilometrov krajevnih cest, saj so v preteklih letih vložili v to preko 9 milijonov tolarjev, od tega so dali samo letos za cesto dva milijona. To je velika obremenitev za krajane, saj morajo prispevati dve tretjini lastnih sredstev, s tretjino sodeluje občina.

Letošnja suša je pokazala potrebo po dodatnih vodnih virih, čeprav se tu ta težava ne kaže tako ostro kot drugod. Za izboljšavo vodnega omrežja in hidrante so letos vložili 70.000 tolarjev. Posamezne domačije pa so gradile še dodatne protipožarne bazine, kar jih je veljalo še dodatnih 43.000 tolarjev, v katerem niso vračunali svojega dela.

Dejstvo, da so večje kmetije prispevale po 400.000 tolarjev, manjše pa nekaj manj, je zgovoren podatek, vendar pa je to življenjska nuja.

Oba župana, škofjeloški Peter Hawlina in idrijski Janez Podobnik sta soglašala, da bodo morali najti skupna sredstva za dokončanje enega kilometra makadamskega cestišča do kapelice na Mrzlem vrhu.

Po slovesnem odprtju je bilo v Sivkarjevem kozolcu na kmečkem turizmu še družabno srečanje. Za ples pa sta z ljudskimi vižami poskrbela muzikanta iz Selške doline, kar so mlajše noge tudi izkoristile, starejši zgarrani ljudje pa so se zadovoljili z dobro kapljico in prijetnim modrovanjem s svojimi sovaščani.

Ivan REVEN

Dobračevski gasilci so lahko zadovoljni, saj so na zadnjih tekmovanjih dosegli lepe uspehe

Bomo ali ne bomo imeli svojo občino

Kar nekako se med ljudmi »plazi« misel: pa kaj bi imeli svojo občino, saj bomo imeli le še večje stroške, koristi pa nobene... Za podkrepitev tej tezi je hitro pri roki ugotovitev in stališče, ki ima deloma tehtne osnove:

- država bi rada vse pristojnosti centralizirala,
- virov dejavnosti občin ni videti,
- občinska uprava so ponavadi ljudje, ki jih smatramo za birokracijo, ki bolj obremenjuje kot pomaga,
- česar se bomo lotili, bomo tako morali narediti sami (in z lastnimi sredstvi) kot sedaj v krajevni skupnosti.

Pa obrnimo stran in kljub temu, da še ni popolnoma znana nova vloga občin (niti ne možni viri sredstev), kaj hitro dobimo prednosti, ki jih daje lastna občina:

- od vsega začetka bomo v zakonskih okvirih sami oblikovali lokalno samoupravo, ki nam bo ustrezala,
- prioritete nalog bodo prav tako določene v Žireh, kar je bistveno za uspeh,
- finančna sredstva za dejavnost bomo trošili, nadzorovali in z delom oplajali v Žireh, kot smo jih uspešno ob mnogih samopriskupkih (šola, mrliška vežica, komunalna infrastruktura itd.), v celotnem kraju ali po posameznih območjih
- dogovori med občinami (in v okviru upravnih okrajev) ne bodo mogli čisto mimo nas (ne po vsebini — kaj bomo skupaj opravljali; ne po organizaciji — kako in kje bomo lahko kaj opravili, ne po kadrovski zasedbi, koliko strokovnih služb (s finančnim pokritjem) bomo potrebovali oz. zmogli pokrivati,
- odločanje o tem, kdo bo naloge opravljal in kako jih opravlja.

Vse to bodo seveda morali imeti v mislih tisti, ki bodo po formalni, organizacijski in vsebinski plati neposredno organizirali bodočo občino.

Zato se morajo v času preoblikovanja občin najbolj odgovorni v kraju naloge lotiti preudarno, vendar odločno in načrtno (ne pa zaletavo). Svet krajevne skupnosti, člani sedanje občinske skupščine, vodje strank, predvsem pa nosilci glavnih dejavnosti v Žireh naj bi izdelali osnove za preoblikovanje, ocenili naše prednosti in slabosti in ustrezno obvestili krajane.

Nejko PODOBNIK

Služba za informiranje z novim direktorjem

Pred kratkim je dolžnost direktorja te organizacije, katere osrednja dejavnost je radio Žiri, prevzel Marjan Potočnik, diplomirani geograf in sociolog, ki se je doslej na Zavodu za družbeno planiranje ukvarjal z urbanizmom in regionalnim planiranjem.

»Občudujem tiste, ki so v težkih pogojih ustvarjali ta radio; sedaj pa se bo treba prilagoditi novim razmeram. Konkurenca drugih postaj (zlasti kranjske) je vedno hujša in mislim, da moramo v tej borbi napraviti korak naprej.

V prvi vrsti se bom zavzemal za depolitizacijo radia, kar pa seveda ne izključuje političnega marketinga, v katerega se bi vključevale posamezne stranke. Prav tako je delna komercializacija radia nujna.

Trudili se bomo, da postane radio medij, ki bo hitro in na kratko ta prostor informiral o dogajanjih.

Zavedam se tudi, da smo v času reorganizacij občin; trudili se bomo, da se bomo uveljavili v tem prostoru, ne glede na to, kako bodo organizirane občine.

Zato pa je potrebna tudi razširitev in prenova pretvorniškega omrežja, studija, pa tudi dela funkcionalne opreme, sodobno delo in poslovanje (mešalna miza, osebni računalnik).

Skratka, postati želimo sodobna radijska postaja; taka, da nas bodo ljudje iskali. Želimo si ustvariti image (in ugled). Pričakujemo tudi pobude, pripombe in kritike poslušalcev,« je še povedal novi direktor.

ČRNA PIKA

Točno leto dni je poteklo, ko smo objavili fotografijo nevarne luknje na mostičku v Žireh. Od tedaj se ni spremenilo še nič, kot se ni na mnogih področjih, na katerih smo opozarjali na nepravilnosti.

Zahtevna zemeljska dela na trasi ceste Žiri—Rovte

Lepa rekreacijska točka

Nekdaj znano letovišče pri Modrjanovcu na Selu, je v zadnjih letih po zaslugi sedanjega lastnika Slobodana Poljanška spet dobilo lepšo podobo.

»Prostore v hiši sem obnavljal za svoje lastne potrebe. Prav tako sem okolico leta in leta urejeval predvsem zaradi nekakšne moralne odgovornosti do tradicije. Oče se je nekoč res ukvarjal s turizmom in pri nas je bila ta dejavnost od leta 1932 dalje. Še več, tu so letovali mnogi umetniki (kot npr. Ciril Kosmač, Matej Bor itd.).

Očitno je bilo to okolje, ki je ljudi sproščalo in hkrati omogočalo ustvarjanje.

Že tedaj je bil ob Sori bazen s kabinami, tujske sobe, prehrana itd. Tu, na tej terasi je bilo hkrati tudi po petdeset gostov.

Po drugi svetovni vojni zasebnikom razmere niso bile naklonjene in oče je šel v drugo službo.

Sedaj je okolica za družinske potrebe dobro urejena.

Lahko pa se tu kopajo ali igrajo tenis tudi drugi.

Omogočili smo tudi že tečaje tenisa.

Kakšnega gostinstva se ne nameravamo iti (razen če bi kdo od svojcev kasneje pokazal za to zanimanje).

Je pa seveda možno, da člani teniškega kluba na igrišču dobi- jo pijačo po klubski (trgovinski) ceni. Igralcem tenisa omogoča- mo tudi organizacijo piknikov; seveda pa naj bi za pijačo poskr- beli sami, mi smo jo pripravljene primerno ohladiti,« je povedal Slobodan Poljanšek.

Upam, da bo kdaj čez leta tu zanimiva rekreativna in turistična točka, saj so za to že mnogi naravni pogoji. N. P.

»DELO-ŽIVLJENJE« je glasilo Alpine Žiri.

Ureja ga uredniški odbor: Jana Erznožnik, Bogo Filipič, Helena Kavčič, Slavko Kristan, Tatjana Pirnat, Silva Pivk, Nejko Podobnik — glavni in odgovorni urednik.

Naklada: 2.000 izvodov.

Fotografija: Brigita Zemljarič.

Tisk: Gorenjski tisk Kranj.